

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	6613010628
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613010628.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného V. J. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 2 T 175/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 19. januára 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného V. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. februára 2014, sp. zn. 5 To 2/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. J. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 29. októbra 2013, sp. zn. 2 T 175/2013 bol V. J. uznaný za vinného, v bode 1 zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2 zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 v spojitosti s § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. J. a O. J.

1. dňa 21. 05. 2013 v presne nezistenom čase od 22.30 hod. do 23.00 hod. neoprávnene zotrvali v rodinnom dome č. XXX na I. ulici v K. a to i napriek tomu, že ich nájomcovia tohto domu G. M., nar. XX. XX. XXXX a O. M., nar. XX. XX. XXXX, opakovane vyzývali, aby z domu odišli po tom, čo v tomto dome došli medzi nimi k viacerým slovným a fyzickým útokom, výzvy na opustenie domu nerešpektovali a tak zavolali na pomoc suseda I. M., nar. XX. XX. XXXX, ktorý V. J. vytlačil z rodinného domu na dvor a O. J. z rodinného domu vytlačil na ulicu pred dom,

V. J.

2. dňa 21. 05. 2013 v presne nezistenom čase od 22.30 hod do 23 00 hod. vo dvore, pri bráničke vedúcej do dvora rodinného domu č. XXX na I. ulici v K., po tom, čo ho I. M., nar. XX. XX. XXXX, vytlačil z rodinného domu na dvor, bežal domov pre nôž a keď sa s nožom vrátil, tak pristúpil zľava k I. M., ktorého fyzicky napadol tak, že ho nožom o dĺžke cca 10 cm veľkou silou bodol do ľavej bedrovej

krajiny vo výške 2. bedrového stavca a následne aj do ľavej zadnej polovice hrudníka vo výške 10. hrudného stavca, pričom čepeľ noža narazila na rebro, čím I. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bývajúcemu v K., I. XXX/XX, spôsobil bodnoreznú ranu drieku vľavo vzadu o hĺbke cca 10 cm bez prieniku do dutiny brušnej a bodnoreznú ranu hrudníka vľavo o hĺbke 4 cm bez prieniku do dutiny hrudnej, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečby do 40 dní, pričom v oboch prípadoch pri prieniku konkrétneho bodno-rezného nástroja do hrudnej a brušnej dutiny pri tej istej veľkej intenzite zraňujúcej sily a pri vedení útokov pod iným uhlom, viac kolmo k povrchu tela poškodeného, by u I. M. mohlo dôjsť k ťažkej ujme.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd V. J. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obvineného proti rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 4. februára 2014 sp. zn. 5 To 2/2014 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený V. J. dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietajú, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu nachádzal v tom, že mu nebol ustanovený obhajca na výsluchu konajúcim sa bezprostredne po jeho prepustení zo zdravotníckeho zariadenia t. j. dňa 23. mája 2013, keď pre svoj bližšie nešpecifikovaný nepriaznivý zdravotný stav, ako aj vedomostnú úroveň nebol obvinený spôsobilý sa náležite obhajovať sám. Rozpor svojich tvrdení s obsahom zápisnice z výsluchu zo dňa 23. mája 2013 (č. l. 24), v ktorej obvinený uviedol, že o ustanovenie obhajcu nežiada a že sa bude obhajovať v trestnom konaní sám, obvinený vysvetľoval tým, že tak učinil, pretože sa obával podania návrhu na vzatie jeho osoby do väzby, a preto zápisnicu napriek vnútornému nesúhlasu s jej obsahom podpísal.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec v podanom vyjadrení k dovolaniu obvineného navrhol jeho dovolanie odmietnuť. K tvrdeniam obvineného, že v rozpore so zápisnicou o výsluchu žiadal o ustanovenie obhajcu, prokurátor uviedol, že ich považuje za nepodložené a účelové, nakoľko počas prípravného konania neboli zistené žiadne skutočnosti odôvodňujúce povinnú obhajobu obvineného a obvinený doposiaľ ani opravu, zmenu alebo doplnenie zápisnice o jeho výsluchu z 23. mája 2013 nežiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že v prípade dovolania podaného obvineným V. J. je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť nápravu procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Dovolateľ v podanom dovolaní namietal dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t. j., že malo byť zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por. dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť,

ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V danom prípade obvinený namietal, že mu v prípravnom konaní nebol podľa § 37 ods. 2 Tr. por. ustanovený obhajca z dôvodu jeho nespôsobilosti sa náležite obhajovať. Tieto okolnosti a dovolací dôvod (údajná nespôsobilosť obvineného sa náležite obhajovať zo zdravotných dôvodov a pre nízku vedomostnú úroveň), bola obvinenému známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju ani v odvolacom konaní. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por. tento dôvod dovolania nemožno použiť, pretože okolnosti ho odôvodňujúce boli obvinenému známe už v pôvodnom konaní a nenamietal ich najneskôr v odvolacom konaní. Nad rámec prejednávanej veci dovolací súd dodáva, že pochybnosť o spôsobilosti obvineného sa náležite obhajovať, vyvoláva najmä jeho duševná porucha (pozri R 7/1963, R 27/1977), je potrebné túto spôsobilosť skúmať u obvinených, ktorí nevedia čítať a písať (R 65/1978).

K otázke uplatnenia okolnosti známej dovolateľovi a zakladajúcej dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm. a/ až g/ Tr. por. v predchádzajúcom konaní, ako podmienky pre jej použitie v dovolacom konaní sa dovolací súd vyjadril aj v stanovisku trestnoprávneho kolégia z 8. decembra 2015 Tpj 74/2015, ktorého právna veta znie „Ak Trestný poriadok ustanovuje pre uplatnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Trestného poriadku podmienku námietky dovolateľovi známej okolnosti, ktorá uplatnený dovolací dôvod zakladá, už v predchádzajúcom (najneskôr odvolacom) konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku), nie je možné bez takého postupu dotknutý dôvod dovolania úspešne použiť a dovolací súd v takom prípade dovolanie vždy odmietne ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.“.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený v dovolaní namietal jemu známe okolnosti, ktoré nemožno v dovolaní použiť podľa § 371 ods. 4 Tr. por., pretože neboli dovolateľom namietané najneskôr v odvolacom konaní, odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného V. J. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.